

Aksel Larsen: Hvis jeg forstod det ærede Medlem Hr. Søren Olesen rigtigt, var han i al Almindelighed en meget skarp Modstander af Statsindgreb og var en meget skarp Modstander af Indgreb, hvad angaar Afsætningen af Landbrugets Produkter, hvad angaar Landbrugets Priser o. s. v. Jeg formoder, jeg har opfattet det ærede Medlem rigtigt. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge: Er dette det ærede Medlems personlige Opfattelse, eller gælder den det Parti, det ærede Medlem repræsenterer? Det er ganske kort Tid siden, at der ved Landbrugsministerens Foranledning blev udsendt en offentlig Erklæring, og i den Erklæring blev der sagt, at vi ogsaa i det kommende Aar er nødt til at have en Kornordning her i Landet; der blev rettet en offentlig Opfordring til Landbrugerne om at saa Brødkorn i dette Efteraar, og der blev lovet dem, at de, der avler Brødkorn, skal faa en væsentlig bedre økonomisk Stilling end de, der ikke avler Brødkorn. Dette er underskrevet af en Repræsentant for Retsforbundet, en Repræsentant for det ærede Medlem Hr. Søren Olesens Parti. Jeg ønsker at faa at vide: Var dette den paagældende Repræsentants Opfattelse, eller staaer Retsforbundet inde for denne Erklæring, som en officiel Repræsentant for Retsforbundet har skrevet under paa? Hvis det sidste har været Tilfældet, maa vi saa være fri for disse Ammestuehistorier om, at Retsforbundet er Modstander af Statsindgreb.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen talte haanligt om, at mit Parti vil have Foderstoffer fremskaffet til Landbruget, og han sagde: Hvor skal man faa dem fra? Ja, jeg kan ikke her konkret anvise, hvor man skal hente dem, det maa være den siddende Regering og de, der har med Sagen at gøre, der ser sig om efter dem. Jeg anbefaler kun, at man anstrenger sig mest muligt for at fremskaffe dem, og jeg gik saa vidt at sige, at i den nuværende Situation er det nødvendigt at gøre det for næsten enhver Pris. Ja, siger det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, men det redder ikke det lille Landbrug, hvad nytter det, om man faar aldrig saa mange Oliekager importeret, dem kan Husmændene ikke bruge, dem kan de ikke fodre Kreaturerne med, for det er Grovfoder, de mangler, uden Grovfoder er det unyttigt at komme med Oliekagerne. Derfor hjælper det ikke at importere Foderstoffer. Jeg er ikke af den Opfattelse, at der overhovedet ikke findes Grovfoder her i Landet; det synes det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen at være. Jeg tror, der findes en Del Grovfoder, og hvis man importerer Foderstoffer, som

ikke udelukkende behøver at være Oliekager — man forhandler jo for Resten ogsaa om Import af 100 000 t Korn fra Rusland —, kan det godt være, at det kunde hjælpe til at strække Grovfoderet herhjemme. I næste Aandedræt siger det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen: Det er ikke Foderstoffer, der skal til, for vi har jo ingen Grovfoder, saa det nytter ikke at importere; nej, højere Priser paa Mælk og Flæsk kan hjælpe, saa faar vi større Produktion. Hvordan skal det hjælpe? Hvordan skal man producere mere Mælk og Flæsk ved at give Landbruget flere Penge? Nok ved jeg, at Tirkonesedlerne er blevet grønne, men at bruge dem til at fodre Kreaturer med, tror jeg dog ikke gaar. Kan der importeres Foderstoffer, kan det blive et værdifuldt Supplement; ellers er der ingenting, der hjælper, og saa gaar Landbrugets Produktion i Staa. Det ærede Medlem maa ligesom Retsforbundet vælge, om han vil blæse eller have Mel i Munden.

Det ærede Medlems Argumentation, naar Talen er om Lønningerne, har Slagside. Jeg taler ikke om, at Lønningerne er urimeligt høje og bør sættes ned. Det behøver jeg min Salighed heller ikke, for det er der aabenbart andre, der er villige til, det bliver gjort ganske godt. Er disse Lønninger til Landbrugets Arbejdere nu saa urimeligt høje? Man kommer med en Række Eksempler, men naar man ser paa Statistikens Tal, synes de ikke at være saa urimeligt høje. Man maa ogsaa tage i Betragtning, at Landarbejderne har haft alt, alt for lave Lønninger gennem mange Aar. Det er rigtigt, at de i Besættelsesaarene har haft Mulighed for og Held til at faa deres Lønninger op paa et taaleligt Niveau, og hvis de nogle Steder er for høje — jeg siger, hvis de nogle Steder er for høje —, hvad er saa Aarsagen? Det er den, at det med de Forhold, der hersker mange Steder paa Landet, er nødvendigt at kompensere manglende Kulturgoder med højere Lønninger. Hvis der var bedre Boligforhold for Landbrugets Arbejdere, hvis der var bedre kulturelle Forhold ude i Landsbyerne, saa vilde det være muligt at faa Arbejdskraft uden at betale urimeligt høje Lønninger. Jeg tror, at Landbruget skulde interessere sig lidt for dette, det har Landbruget glemt gennem en meget lang Aarrække. Karlekamrenes Tid er ikke forbi endnu.

Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen kommer med dette Argument i Forbindelse med sin Tale om det lille Landbrug. Det er mig bekendt ikke Husmændene, der beskæftiger megen fremmed lønnet Arbejdskraft, saa de to